

Jeg skal derefter gaa over til at omtale enkelte Paragraffer i selve Lovforslaget, idet jeg lader de Paragraffer ligge, som jeg ikke finder Anledning til at gøre Bemærkninger til. Til § 1 skal jeg blot gøre den Bemærkning, at skønt jeg i al Almindelighed er Tilhænger af 5-aarige Vurderingsperioder, nærer jeg dog nogen Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt, at den første Periode bliver paa 5 Aar. Jeg gaar nemlig ud fra, at den forestaaende Vurdering vil blive vanskeligere end de fire foregaaende almindelige Vurderinger, dels fordi vi befinder os i en Nedgangsperiode, hvor det vil være ret vanskeligt at fastsætte Værdien af en Ejendom, dels fordi man staar overfor den første Jordvurdering, der skal danne Grundlag for Beskatning; bliver Jordvurderingen, for at bruge et mildt Udtryk, mindre god, vil det være ønskeligt, at den paafølgende almindelige Vurdering ikke kommer til at ligge for langt ude i Fremtiden. Jeg ved naturligvis meget vel, at der kan rejses den alvorlige Indvending herimod, at den almindelige Vurdering er dyr, og at den derfor ikke bør gentages oftere end højst nødvendigt. Dette er rigtigt, men overfor det nye i Lovforslaget, Skat efter Jordværdien, bør man være forsigtig, idet man maa erindre, at denne Vurdering vil være af stor Betydning som Skattegrundlag, maaske særlig for Kommunerne, hvis et Forslag om kommunal Grundskyld gennemføres, ligesom Jordværdien vil have ikke ringe Indflydelse paa Konstatering af Formuer, der er anbragt i Jord.

§ 2, der omhandler Omvurderingen, kan jeg udtrykke min Tilfredshed med. Det glæder mig, at disse Omvurderinger er genindført, ganske vist nu kun een Gang aarlig mod tidligere, indtil 1916, to Gange aarlig, men jeg finder, at een Gang er fuldt tilstrækkeligt; vi burde efter min Mening ikke være gaaet bort fra de aarlige Omvurderinger i 1916, men det var jo af Sparsommelighedshensyn, som jeg dog imidlertid tror var forfejlede, idet Staten kom til at miste mange Indtægter, som den kunde have faaet, om Omvurderingerne havde været bibeholdt. Jeg er ogsaa tilfreds med den Bestemmelse, der giver Udtryk for, at det Prisniveau, som forefindes ved den almindelige Vurdering, ikke kan fraviges i den mellemliggende Tid indtil næste Vurdering. Skulde Priserne komme langt ned, kunde man nemlig være udsat for, at der blev foretaget en Mængde Omvurderinger til Glæde for dem, der forlangte dem, men til Skade for Staten og

eventuelt Kommunerne. Men idet jeg omtaler dette under § 2, er jeg ikke rigtig klar over, hvorfor der i § 4, sidste Stykke, er en anden Bestemmelse angaaende Vurderingen. Det hedder nemlig dér: „For disse Omvurderinger gælder i det hele de i § 2 fastsatte Regler, dog at der ved Fastsættelsen af Grundværdien bliver at tage Hensyn til Prisforholdene paa Tidspunktet for Vurderingen.“ Jeg synes, at disse to Forhold burde behandles ens; naar der ikke kan ske Prissnedsættelse for Ejendommen ved Ejendomsskyldansættelse i Vurderingsperioden, bør det heller ikke kunne ske for selve Jordværdien. Jordværdi og Ejendomsskyld er jo knyttet ret nøje sammen, og gaar Prisen ned f. Eks. paa en Bondegaard, og Jordværdien, men ikke Ejendomsskylden, kan sættes ned, kommer der i Virkeligheden et skævt Forhold frem.

I § 3, som den højtærede Finansminister nævnte, er der et helt nyt Forhold, nemlig med Hensyn til Vurdering af Skovejendomme. Jeg er ikke i det heldige Tilfælde, som den højtærede Finansminister, at kunne give denne Form for Vurdering af Skov min ubetingede Tilslutning. Jeg er naturligvis ikke i Tvivl om, at den Maade, vi hidtil har vurderet Skovene paa, lignende aløvrig fast Ejendom her i Landet, ikke er særlig heldig. Det er i det hele taget vanskeligt at vurdere Skovjord, man har ingen Eksempler paa, hvad Handelsværdien er for denne. Ja, det er i det hele taget vanskeliggere at ansætte Jordværdien end Ejendomsskyldværdien af alle Ejendomme. Men her gaar man altsaa ved Vurdering af Skovbrug ud fra, at det i Virkeligheden er Skovens Renudbytte, der skal være det bestemmende for Jordværdiens Ansættelse, og til Jordværdien henregner man saavel Jord som Træer. Det er egentlig det, der for mig er en Smule, jeg kan gerne sige, begrebsforvirrende, at medens man paa Agerjord, Eng, o. s. v. altid regner med den nøgne Jord, naar man skal bestemme Jordværdien, saa tager man, naar man kommer til Skovene, hele Træbestanden med. Jeg har i og for sig ikke noget imod en saadan Vurdering, men jeg vil nødigt have, at den skal kaldes Jordvurdering. Maaske kunde man finde et andet Navn, f. Eks. Skovvurdering, og saa sætte en Promille i Skat, som svarer til Skovværdien. Men dette, at Jordværdien og Ejendomsskyldværdien bliver ganske ens for Skovene, for saa vidt der ikke ligger Bygninger i dem, finder jeg lidt underligt, og jeg vil i alt Fald haabe, at man i det Udvalg, jeg senere under Sagens Behandling skal fore-